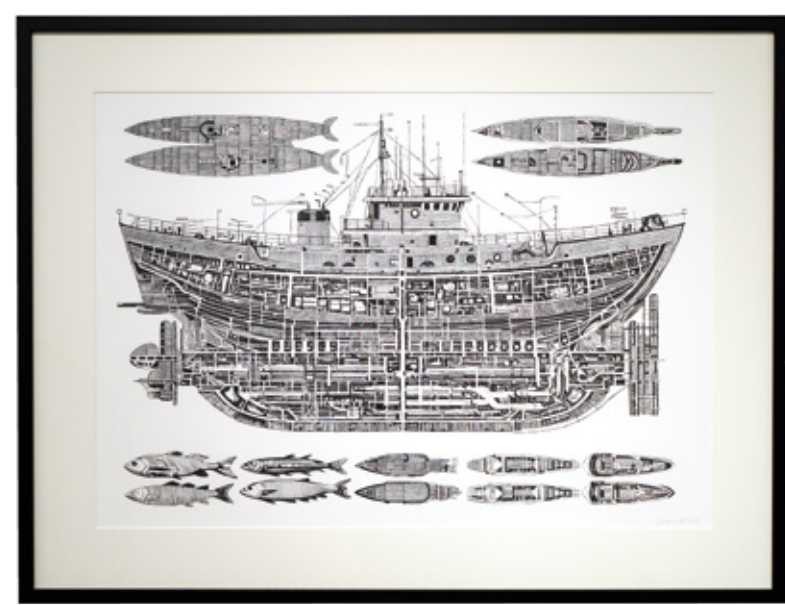

Kris Lemsalu
Isikunäitus „Donatella. Elukeeris“
2024
Foto: Stanislav Stepaško

Jass Kaselaan

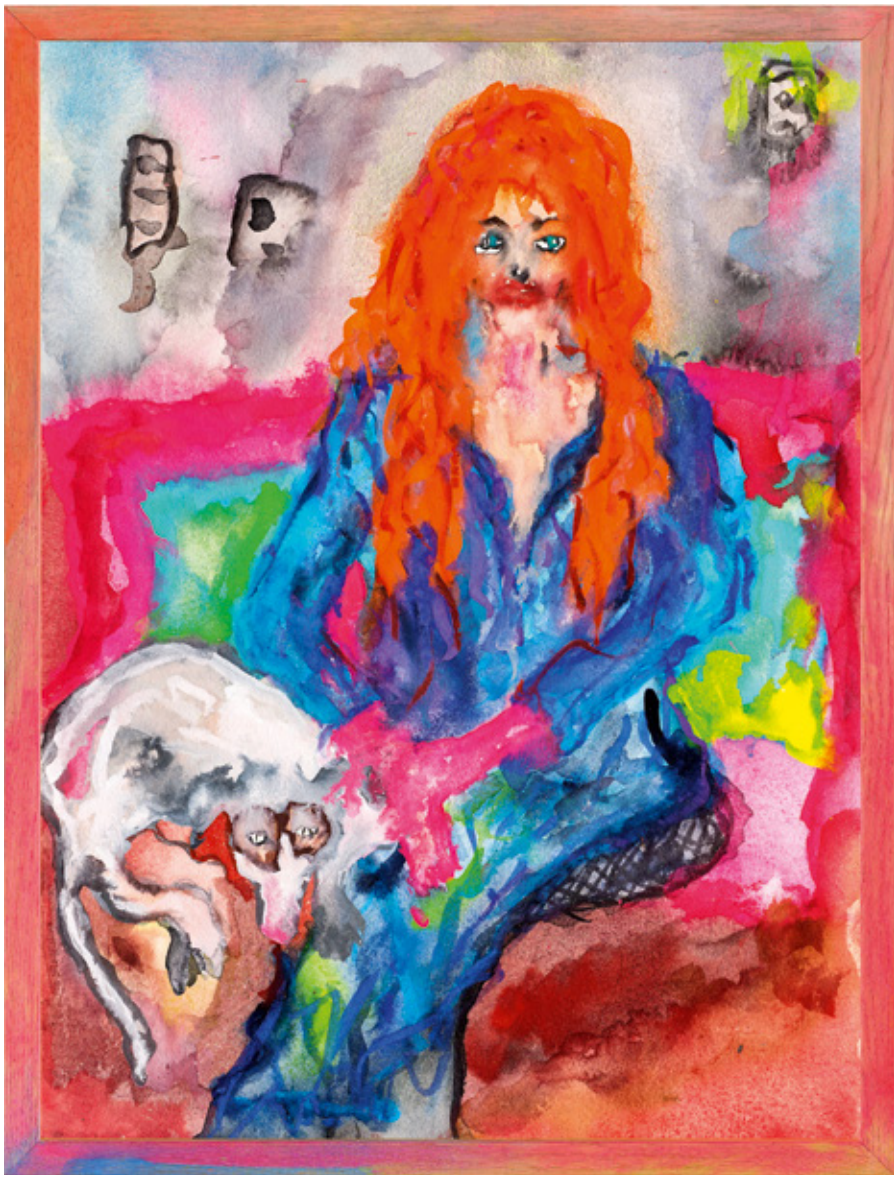
„Isa ja poeg“
2024
Skulptuur, digitaaljoonistus
Fotod: Anna Mari Liivrand

JAANUAR

E	T	K	N	R	L	P
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

VEEBRUAR

E	T	K	N	R	L	P
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

Kris Lemsalu

Isikunäitus „Donatella. Elukeeris“
2024
Fotod: Stanislav Stepaško

MÄRTS

E	T	K	N	R	L	P
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

APRILL

E	T	K	N	R	L	P
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Mihkel Maripuu

Vasakult:
RAZIEL
AZRAEL
2024
õli ja akrüül lõuendil
KAOS
2019
skulptuur (3D/2.5D modelleerimine), digitrükk ja akrüül lõuendil
Fotod: Paul Kuimet, erakogu

MAI

E	T	K	N	R	L	P
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

JUUNI

E	T	K	N	R	L	P
30						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Mart Vainre

„Käest kätte“
Seeriast „Paintman“
Õli- ja akrüülvärv lõuendil
160 x 205 cm
2024
Foto: autor. Haapsalu Linnagaleriis
toimunud isikunäituse taaslavastus
ateljees.

JUULI

E	T	K	N	R	L	P
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

AUGUST

E	T	K	N	R	L	P
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Isikunäitus „Õnnelik maja“
2024
Fotod: autor

Angela Maasalu

SEPTEMBER

E	T	K	N	R	L	P
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

OKTOOBER

E	T	K	N	R	L	P
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Robin Nõgisto

„Portable Pocket Television“
– isiknäituselt „Portable Mystic Windows“ (30. VII–24. VIII 2024)
Pariisis nomaadgalerie ruumides
2023
Akrüül, aerosoolvärv lõuendil lõuendil
Foto: Lauri Trolla

NOVEMBER

E	T	K	N	R	L	P
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

DETSEMBER

E	T	K	N	R	L	P
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Jass Kaselaan (s. 1981) on skulptor ja installatsioonikunstnik, kes elab ja töötab Tallinnas. Ta keskendub oma loomingus valdavalt suuremahulistele skulptuuri-, heli- ja ruumiinstallatsioonidele.

Kaselaane portreebüstidest ja graafilistest joonistustest koosnev näitus „Isa ja poeg“ Eesti Kunstnike Liidu Hobusepea galeriis (12. VI–8. VII 2024) oli inspireeritud kunstniku ja tema poja vahelisest sõprusest. Näituse portreebüstid on kunstniku autoportreed ning kunstniku poeg on kujutatud joonistustel laevana. Kunstniku sõnul aitas laeva metafoor väljendada lapse kasvamisega seotud lootuseid ja hirme. Kaselaane loomingut iseloomustab installatsioonide totaalsus, mis on samas läbi mõeldud pisimagi detailini, arvestades valitud teemat ja näituse toimumispaigana kasutatavat ruumi. Tema teosed kannavad endas eksistentsialistlikku vaimsust ja teoste abil käsitleb kunstnik religiooni ja teaduse ning tehnoloogilise progressi omavahelisi kokkupuutepunkte.

Jass Kaselaan on lõpetanud bakalaureusekraadiga Tartu Kõrgema Kunstikooli (2006), Eesti Kunstiakadeemia (EKA) skulptuuri osakonna magistriõppe (2008), EKA animatsiooni osakonna magistriõppe (2022) ja täiendanud end Imatra kõrgemas kunstikoolis ning Emil Holmeri ja Veronica Brovalli ateljees Berliinis. Jass Kaselaant on tunnustatud Köler Prize'i peapreemiaga (2014), Kristjan Raua nimelise preemiaga (2014) ja Anton Starkopfi nimelise skulptuuripreemiaga (2011). Kaselaan on skulptuuriõppejõuna olnud tegev nii Eesti Kunstiakadeemias kui ka Kõrgemas Kunstikoolis Pallas. Ta on ka mitmete kunstiteoste tellimise seaduse ehk protsendiseaduse raames valminud avaliku ruumi kunstiteoste autor. AkzoNobel kunstipreemia nominent oli ta esmakordselt 2013. aastal.

Nomineeris Eesti Kunstnike Liit.

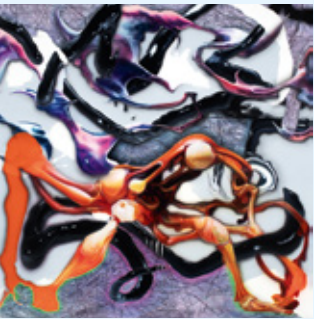

Kris Lemsalu (s. 1985) on *performance*-i- ja installatsioonikunstnik, kes elab ja töötab peamiselt New Yorgis ja Tallinnas. Ta eksperimenterib oma loomingus tihtilugu keraamika traditsiooniliste tehnikatega, ehitades efektselt värvikirevaid skulptuure ja pilkupüüdvalt sürrealseid installatioone.

Nii nagu me tavaliselt räägime keraamikast või tekstiilist, saame Lemsalu puhul rääkida ka värvist, mida ta näib käsitlevat iseseisva materjalina. Selle suhtumise tänini kummalisemaks, aga ka ilmekamaks näiteks on isiknäitusel „Donatella. Elukeeris“ Tartu Kunstimuuseumis (16. III–21. VII 2024) eksponeeritud akvarellidega maalitud portreede sari, kus kasutatud värv varjutas kõik muud tehnilised küsimused. Kui võrd Lemsalu loominguga seoses sageli šamanismile viidatakse, võiks ka neid portreid kirjeldada kui portreeteeritute „aura“ jäädvustusi. Ent ka põletatud savi või portselan ei esine Lemsalu loomingus kunagi oma looduslikus toonis. Kui võrd maskid või ka terved kostüümid on Lemsalu loomingu kõige silmatorkavam ja meeldejäävam osa, siis on ka nende loomiseks kasutatud materjal alati konkreetsesse värvi rüütatud.

Kris Lemsalu omandas bakalaureusekraadi Eesti Kunstiakadeemia keraamika osakonnas (2008), täiendades end Taani Kuninglikus Kunstiakadeemias (2009–2010) ning Viini Kaunite Kunstide Akadeemias (2010–2014). Näitustel osaleb alates 2008. aastast. Lemsalu oli Eesti paviljoni kunstnik 58. rahvusvahelisel Veneetsia kunstibiennaalil 2019. aastal. Tema eelmine suurem isiknäitus Eestis oli koos abikaasa Kyp Malone'iga Tallinnas Kai kunstikeskuses 2020. aastal. Ta on pälvinud arvukalt preemiaid ja tema teoseid on mitmetes avalikes kunstikogudes. AkzoNobel kunstipreemia nominent oli ta esmakordselt 2015. aastal.

Nomineeris Tartu Kunstimuuseum.

Mihkel Maripuu (s. 1987) on maali-, installatsiooni- ja helikunstnik, kes elab ja töötab peamiselt Tallinnas. Teda iseloomustab multidistsiplinaarne kunstipraktika, milles sisaldub lisaks visuaalsele enamasti ka heliline ja installatiivne väljendusvorm.

Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseumis toimunud kuraatorinäitusel „Päästik“ (6. IV–2. VI 2024) osales Maripuu mitme suure värvirikka maali, kus sidus kollaažilikus laadis eksperimentaalseid graafilisi elemente hüperrealistliku maalikeelega. Oma teostes käsitleb ta tehnoloogia ja inimikkuse suhet ning nende ristumisel avanevat arengupotentsiaali. Eriiselt pälvis näitusel tähelepanu maalide installeerimise meetod, mis rõhutab kunstniku oskust traditsioonilise maalikunsti tajumisviise uenduslikult ümber mõtestada. Tema looming käsitleb digitaalse tehnoloogia adapteerimist inimeste argiteadvusega. Maripuu visuaal- ja helimaastikel kohtuvad sünteetilised arvutiga loodud digilahendused tugeva inimliku emotsionaalsusega. Kunstnik vaatleb tehnoloogia ja orgaanika kokkupuutepunkte, et näidata nii nende erinevusi kui ka sarnasusi.

Maripuu on lõpetanud Tartu Ülikooli maalikunsti eriala bakalaureusekraadiga (2010) ja läbinud seejärel Eesti Kunstiakadeemia maalikunsti osakonnas magistrantuuri (2014). Tema teoseid on eksponeeritud mitmetel rühma- ja isiknäitustel nii Eestis kui ka mujal Euroopas. Tema hiljutiste projektide hulka kuuluvad näiteks nii helikujundused teatrietendusele kui ka esinemine visuaalkunstiga Eesti Rahva Muuseumis. AkzoNobel kunstipreemia nominent oli ta esmakordselt 2019. aastal.

Nomineeris Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseum.

AkzoNobel

Värv kui kunst

Mart Vainre (s. 1988) on maalikunstnik, kes elab ja töötab Tallinnas. Teda paelub inimese roll praegusel digiajastul, kui delegeerime virtuaal-keskkondadele järjest suurema osa füüsilistest kontaktidest.

Isiknäitusel „*Paintman*“ maalimasina sünd ja tema ootamatu vaenlane“ (7. VIII–1. IX 2024) Haapsalu Linnagaleriis eksponeeritud teosed sündisid füüsilise ja digitaalse ruumi vahel toimuvast värvimängust. Ajal, mil generatiivne tehisar on võimeline ekraanil looma aina lummmavamaid kujutisi, tekib paratamatult küsimus, mil määral on pildiloomeks tarvis inimese kätt või piisab ka näiteks „maalimasinast“? Vainre mängib mõttega, et antud loos on pahalane hoopis kadedust täis kunstnik, kes ei leia uuel ajastul enesele väärikat rolli ning asub tehisarü õõnestama.

Juba aastaid on Vainre loonud, nagu ta ütleb, eneseküllaseid maale. Ta loomemeetodiks on käsit- si tehtu kõrvutamine tehnoloogia poolt vahendatuga. Selliselt näitlikustab ta olukordi, kus tehnoloogia jälgendab inimese tööd, aga ka vastupidi – kui inimene hakkab imiteerima tehislikut genereeritud. Viimastel aastatel on ta hakanud paletile kuhjunud jääkvärvist looma skulptuure, mida ta seejärel fotogrammeetria abil digitaliseerib. Nii lõi ta ka *Paintmani* tegelaskuju, Vainre digitaalse kaksiku, kes peegeldab virtuaalses maailmas kunstniku iga liigutust.

Vainre on lõpetanud Eesti Kunstiakadeemias (EKA) maalikunsti eriala (2011) ja uusmeedia ma- gistrantuuri (2014). Ta on osalenud mitmetel traditsioonilise maalikunsti piiridega mängivatel näitustel alates 2009. aastast. EKA-s õpetab Vainre maalimist ja värvusõpetust ning korraldab eelakadeemia kursuseid. AkzoNobel kunstipreemia nominent oli ta esmakordselt 2017. aastal.

Nomineeris Tallinna Kunstihoone.

Angela Maasalu (s. 1990) on maalikunstnik, kes elab ja töötab Londonis. Ta kasutab oma loomingus sageli autobiograafilisi fragmente, isiklikke ja intiimseid teemasid, kombineerides neid sümbolsete ja poeetiliste kujunditega.

Nagu demonstreerib tema hiljutine isiknäitus „Õnnelik maja“ Rüki galeriis (8. III–20. IV 2024), on Maasalu puhul tegemist väljakujunenud käekirjaga jõulise maalikunstnikuga.

Näitusel eksponeeritud maalid valmisid suures osas Viljandis vee- detud residentuuri jooksul, kus eesti kunstnik, kes elanud praeguseks üle aastakümne Londonis, lahkas põhjalikult omaenda ja kunagise kodu- maa vahelist suhet, rääkides lugusid hirmust, kodust ja koduigatsusest.

Kujutatud motiivid julgevad astuda dialoogi vaataja alateadvusega – Maasalu maalidel on kujutatud hübriidseid olendeid, kelle põhiolemus jääb kuhugi inimese ja mütoloogilise olendi vahealasse. Kunst- niku koloriit eristub selgelt tema kaasaegsetest, ta komponeerib sooje pooltoone kontrasti andvate tumedate varjudega.

Maasalu on lõpetanud Tartu Ülikooli maalikunsti eriala bakalaureusekraadiga (2012) ja läbinud magistrantuuri Eesti Kunstiakadeemia vabade kunstide teaduskonnas (2015) ning täiendanud end Central Saint Martinsi kunsti- ja disainikolledžis (2013–2014). Näitustel osaleb alates 2011. aastast; tal on olnud isiknäitusi Eestis, Inglismaal ja Kreekas. AkzoNobel kunstipreemia nominent oli ta esma- kordselt 2017. aastal ja teist korda 2019. aastal.

Nomineeris Eesti Kunstimuuseum.

Robin Nõgisto (s. 1992) on maalikunstnik, kes elab ja töötab Tallinnas ja Hiiumaal. Ta on tuntud oma värvikirevate ja enamasti suuremõõtmeliste pop-psühheedeelsete maalide poolest.

Tema kunsti iseloomustab nostalgia aegade suhtes, mida 1992. aas- tal sündinud kunstnik pole ju ise saanud päriselt kogedagi: ühelt poolt oleks ta justkui ühe jalaga 1960. aastate lõpu hipindusest ja teise jala- ga 1990. aastate alguse MTV-st (*Music Television*) välja astunud. Tema kunst on fantastiliselt karakteri- ja detailirohke, ühteaegu noortepärane ning retrolik, emotsionaalselt laengult *cool* ja positiivne. Popkultuurist ammutatud viidetest tihke pinnamuster võimaldab ankurdada tema loo- mingut väga erinevas kontekstis, nii siin- kui ka sealpool Atlanti ookeani.

Kõik, kes otsivad, leiavad tema maalidelt midagi tuttavat, võimaldades kunstnikuga üheskoos popkul- tuuri ookeanilainetel surfata.

Õppinud aastatel 2011–2017 Eesti Kunstiakadeemias maalikunsti eriala ja lõpetanud bakalaureuse- kraadiga, tegeles ta paralleelselt ka filmikunsti ja rokkmuusikaga. Samuti on ta teostanud avalikku linnaruumi seinamaale. Näitustel on ta kodumaal osalenud alates 2012. aastast. Välisriikidest on Nõgisto enda teostega osalenud 2022. aastal Miami Art Baseli messi kunstinädalal ja 2024. aastal Pariisi olümpiamängude ametlikus kultuuriprogrammis. Kunstnikku on varem nomineeritud AkzoNobel kunstipreemia esimest korda 2018. ja teist korda 2021. aastal.

Nomineeris kvartaliajakiri Kunst.ee.